

גליון מרחב! בעמוד 11 סדר הדלקת נרות חנכה

"הריבוי בקשור בקירק עבוי" (ישעיהו ז' \ י"ד)
• נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו
• נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוכ כהלכה : - העלון טעון גניזה

ערב שבת קדש פרשת וישב, יט' - כ' כסלו, ה-תשפ"ה, (2024 \ דצמבר \ 21 -> 20 למניינם) - גליון מס' 348 בס"ד

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

לעילוי נשמת
הורי היקרים ע"ה:

מור אבי יעקב קמליאן בן רחל ז"ל נפ' ו'
ניסו ה-תשע"ח ואמי מרת פרחת אליזה
בת חביבה ז"ל נפ' כה' תמוז ה-תשס"א
- מנוחתם עדן.

לעילוי נשמת דודתי היקרה אשר
היתה
כאמא לי ולילדי-
פינינה קמליאן
בת רחל ויצחק
נפטרה ביום שבת קדש פרשת
"ויחיי" - ח"י בטבת
ה- תשפ"ד ונטמנה למחרת ביום
אחד בשבת, י"ט בטבת
ה- תשפ"ד

לע"נ עו"מ חיים (שטמ) ז"ל בן חוה
ע"ה (ונחם) שיבדלחט"א - א"ל ביום
שבת קדש פרשת בא י' בטבת ה-
תשפ"ד ונטמן ביום אחד בשבת יא'
בשבת ה-תשפ"ד

לע"נ הרמ"ח ר' ישראל יוסף גרוזמן
ע"ה בן הגה"ח ר' מאיר צבי גרוזמן ע"ה
נפ' ונטמן ביום שישי ז' אדר א' ה-
תשפ"ד

לע"נ יששכר (שלי) בן חדרה נפטר יד'
אדר א' ה- תשפ"ד. ולע"נ בנו- אביחי
(שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום ב', כב'
אדר ב' ה- תשפ"ד

לע"נ הרבנית אביגיל כדורי ע"ה (אשת
הרב דוד כדורי ז"ל- ראש ישיבת
המקובלים 'נחלת יצחק') נטמנה ביום
כו אדר א' ה- תשפ"ד

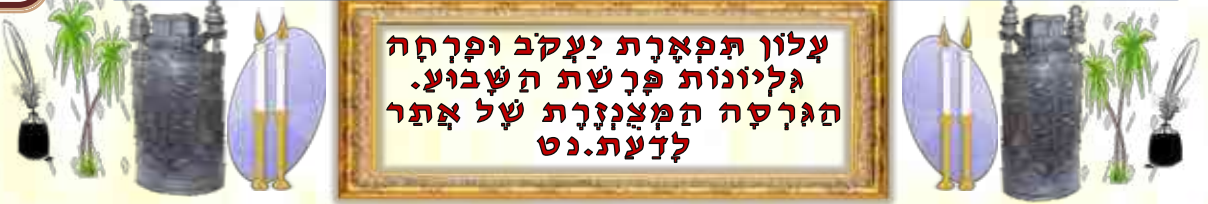
לע"נ הרב יהודה (דריע) בן אסתר ז"ל -
הרב הראשי לבאר שבע, נפטר לבית
עולמו ביום שלישי ג' תמוז (ביום
הילולת הרבי מליובאוויטש) ונטמן
בליל ד' בתמוז (אור ליום רביעי) ה-
תשפ"ד

לע"נ המנוחה לינדה (שלום הלוי) בת
אסתר - נפטרה לבית עולמה ונטמנה
ביום אחד בשבת, טו בתמוז ה- תשפ"ד

לע"נ הגב' המנוחה אורנית ע"ה בת
הדסה חיה שתדלחט"א - נפטרה ונטמנה
ביום רביעי ג' אב- התשפ"ד

לע"נ הגב' המנוחה רוזה בת עליזה ז"ל
- נפטרה ביום שלישי כה' חשוון
ונטמנה ביום רביעי כו' חשוון
ה- תשפ"ה

לע"נ שליה חבי"ד שנרצח באכזריות
באמירויות הר"ר צבי הכהן קוגן
היי"ח, שנרצח באמירויות ביום
שישי בא' מר חשוון ונטמן בהר
הזיתים בירושלים בליל כה' במר
חשוון (אור ליום שלישי)
ה- תשפ"ה

שבת "וישב" יעקב ופרחה פרשת: בארץ מוצרי אביו

הלומוד תורה יותר (גדול) בפשו למיתה הצלחת יוסף: הזפרת שם ה ספור לשבת: תקוון נשמה

שטננו של יעשו מודה כנגד מדה לא בטלה חזקת המוסף - לא תשנה

מיוחד לרגל חג הסוכות! חלק החקירה חשף אחרי מאתיים שנה! עמוד 10 בגליון זה!

ראש השנה לחסינות חג האלה שמח!

זאת ועוד בגליון שלפנינו

זמני כניסת השבת וציאתה
שבת פרשת וישב
ה-תשפ"ד (2024 למניינם)
מבוסס על פי לוח:
"פאר חלוח"

ציאת שבת (נמו רבנו תם)	כניסת השבת	ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע
17:47	17:20	16:04	16:21	16:11	16:25
17:42	17:21	16:04	16:21	16:11	16:25
17:42	17:19	16:04	16:21	16:11	16:25
17:47	17:23	16:04	16:25		

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com
עשו לנו לייק בדרך שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת קדש ולמועדי ישראל

זמנים הלכתיים נוספים לשבת זו- בעמוד 3 למטה.

1 { עמוד

הזמנים לפי שעון חרף

"הרימו מקשול מדרף עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה! - העלון טעון גניזה

דַּת מִן אֱלֹהֵי דַת לַעֲקֵב בְּיַד פְּרָדֵי דַת

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

שַׁבַּת פְּרָשָׁת : "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְוֵרֵי אָבִיו"

שבת פרשת הפטרת השבת: "חזון עבדיה" (ספר עבדיה, פרק א', פסוק א')

לכולם! שיטבו נשלי עשור

מאמר לשבת פרשת 'וישב',
מאת: גור גלון,
מוקא מאמר 'ישיבת הר פרקה'.

"אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער
את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם:"

ספר בראשית, פרשת 'וישב', פרק לב, פסוק כו

בפרשת השבוע אנו נפגשים עם דמותו של **יוסף הצדיק**, וננסה לעמוד על מהותו ויסודו, מהי מידתו המיוחדת של יוסף. נתחיל בדברי מחבר ספר **שם משמואל'** (פר' וישלח). **"במדור רבה, ולמה 'עם לכן גרתי ואחר עד עתה' (?)**, שעדיין לא נולד שטנו של אותו האיש אבל עכשיו נולד... (יעקב התעכב בבית לבן עד שנולד שטנו של עשו, שהוא יוסף, ואז הרגיש ביטחון לשוב לארץ)". ומנסה ה- 'שם משמואל' לברר מדוע יוסף הוא שטנו של עשו, מהו הדבר הייחודי ביוסף שבכוחו לגבור על מידתו של עשו. **"ויש לפרש דהנה כתיב 'ויגע בכף ירכו' וכתוב 'והוא צולע על ירכו', ואיתא בספרים שפגם במידת נצח, ופירש כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה** (מחבר ספרי ה- 'אגלי טל' וה- 'אבני נזר'), על פי מאמר המגיד הקדוש מקאזיניץ, **"מי יעלה בהר ה', ויותר רבותא 'מי יקום במקום קדשו', היינו שתהיה לו עמידה וקיום ולא ייפול ממדרגתו, וזוהי מידת נצח. והנה ביעקב אבינו ע"ה לא פגם כלל וכל יומיו בחד קטירא אתקטור** (כל ימיו בקשר אחד נקשרו), **אלא בדורות הבאים הטיל פגם כי מאוד קשה להישאר בדביקות...."** כלומר, כוחו של עשו הוא מידת הנצח, שהיא המידה שמציינת את העקביות, ההתמדה וההמשכיות, ובזה יכול עשו לפגוע ביעקב, שגדולתו לא תימשך בזרעו ובזרע זרעו עד עולם, ויוסף הוא גם כן מידת הנצח וכוחו בהתמדה המופלאה, ביכולת לעמוד במקום קודשו, ולכן ממילא הוא זה שגובר על עשו, ורק בהיולדו היה כוח ביעקב להיפגש עם עשו ולנצחו. כפי שממשיך ומבאר השם משמואל **"ומזה מוכח שעשו יש לו כוח הנצח בקליפה, דאי לאו הכי לא היה שר של עשו יכול לפגום בנצח דקדושה** (העולם בנוי כך שמערכת הטוב מקבילה למערכת הרע, קדושה לעומת קליפה, וכח הקליפה יכול לגבור רק במקבילו, בכח הקדושה) **וכן כתוב בו: 'ועברתו שמה נצח' (עמוס א', יא)".** לכן, כפי שממשיך שם, אף על פי שעשו, בעקבות מהלכו של יעקב, נשקו בכל ליבו, למרות זאת מיד אחרי- **"כתיב 'וישב ביום ההוא עשו לדרך שעיירה' שחזר תיכף לסורו, והכל מפני מידת נצח דקליפה שהייתה בו. אך לעומתו היה יוסף הצדיק הוא יוסף הרועה את צאן אביו הוא יוסף שנעשה מלך ועומד בצדקו, ועמד בנסינו אחר כל הצרות האלה ולא נפגם ח"ו, וזוהי מידת נצח דקדושה, ושרשו מפאת שמירת הברית, וברית תרגום קיים (כך מפרש אונקלוס את המילה ברית) והשומר בריתו הוא חי וקיים בלי שינוי... ועל כן כשנולד יוסף נתחזקה מידת נצח דקדושה, וכמו שמברכין ברוך קשת: 'זוכר הברית נאמן בבריתו וקים במאמרו', ועל כן שוב לא נתיירא יעקב אבינו ע"ה מעשו".**

כלומר, מידתו של יוסף היא הנצח, דהיינו ההתמדה וההמשכיות. ובאמת, כשמתבוננים בחייו של יוסף הדברים מופלאים מאוד. יוסף נאמן לאמונתו, נאמן לחלמו ונאמן לתפקידו, חרף הקשיים העצומים שהוא עובר. שהרי אם נתבונן בחייו של יוסף נראה שכל אדם רגיל שהיה חווה ועובר את מה שעבר יוסף היה שבור, חסר חיים ומדוכא, ואילו יוסף ממשיך להיות חיוני, אידיאליסט, פועל ומאמין. נפרט את הדברים, יוסף מתייתם בגיל צעיר מאוד, וכבר בגיל צעיר, בעקבות חלומותיו ובעקבות יחסו האוהב של אביו, הוא זוכה לשנאה גדולה מצד אחיו. ואף על פי כן כאשר אביו שולח אותו לראות בשלום אחיו ובשלום הצאן הוא אומר **"הנני וכפי שמפרש רש"י "לשון ענווה וזריזות, נזדרז למצוות אביו ואף על פי שהיה יודע באחיו ששונאים אותו".** כבר כאן מתגלה שאצל יוסף השנאה ששונאים אותו לא מונעת ממנו לפעול את הדברים הטובים והנכונים בעניו, ולא לפעול בעצלתיים אלא בזריזות ובמהירות. לאחר מכן חווה יוסף חוויה נוראה, קשה ומשפילה. אחיו, כולל אותם האחים שהיה רגיל יוסף לקרובם כששאר האחים היו מזלזלים בהם, (וכמובן כוונתנו לבני השפחות שעליהם כתוב: **"והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו" וכפי שכותב רש"י: "קלומר: ורגיל אצל בני בלהה, לפי שהיו אחיו מבזין אותן והוא מקרבן")**, רוצים תחילה להורגו ובהמשך מתרצים רק לזורקו לבור מלא נחשים ועקרבים וללא מים כדי להמיתו בגרמא (=בעקיפין), ובסוף ברוב טובם וחסדם, אחרי מאמצי שכנוע קשים של יהודה, מתרצים האחים למוכרו כעבד לישמעאלים. כל אדם שהיה עובר חוויה נוראה כזאת, ובטח שיתום שהתורה מעידה עליו שליבו רך, היה נשאר מלא בחוסר אמון ואמונה בעולם ובאנשים. אבל יוסף איננו כן, אף על פי שנמכר לישמעאלים ומשם התגלגל למצרים, ברגע שהוא מקבל תפקיד הוא פועל בעילות, במרץ, בנאמנות לאדוניו, וכפי שמעיד הכתוב **"ויהי איש מצליח ... וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידו, וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדו על ביתו וכל יש לו נתן בידו".** ואכן החריצות, בצירוף סיעתא דישמיא גדולה, עושה פירות, **"ויהי ברפת ה' בכל אשר יש לו בבית ובשדה... ויעזב כל אשר לו ביד יוסף..."** כלומר, יוסף הוא חיוני, הוא מאמין, הוא לא מושפע, הוא משפיע **"הוא המשביר"** – הוא שייך לנצחיות!

יהי רצון שנזכה להיות חיונים, עקביים, ומלאי אמונה בכל מצב וכל זמן.

שבת של שקט ושלוש לכל בית ישראל, אמן!
עוד אבינו חי !!!
עם ישראל חי !!!!!

יהי רצון שבע"ה שיחזרו במהרה כל השבויים וכל הנעדרים. החלמה מהירה לכל הפצועים והחולים, ולכל חיילי ישראל, בריאות ושלמות גופם, רוחם ונפשם. ובריאות איתנה לכולנו - אמן!

2 עמוד

לפניות בעניין העלון- ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com
עשו לנו לייק בדרך שלנו בפייסבוק: [תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת קודש ולמועדי ישראל](#)

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
 * נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּבַּר פְּרָשָׁת לַשְׁבֻּעַ לְעַקְבְּ בְּכָל שַׁבָּת וְיִשְׁבַּע

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

תורת משה

דבר תורה לשבת פרשת 'וישב'

מאת הרב משה בובי שליט"א

"וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַחִיו מֶה בָּצַע כִּי נִהְרַג אֶת אַחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת דָּמוֹ:"

(ספר 'בראשית', פרשת 'וישב', פרק לז', פסוק כו')

מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה לֹא בְטָלָה

זבאר האדמו"ר מאוסטרובצה: יהודה אומר לאחיו אם אנחנו נהרוג את יוסף הרי יש גזירה על המת שישתכח מן הלב לאחר 12 חודש.

אם כך כאשר תחלוף שנה ישתכח יוסף מלבנו של אבא, ושוב תחזור אליו רוח הקודש, כי הרי רוח הקודש אינה שורה מתוך עצבות אלא מתוך שמחה, וכל עוד המת אינו נשכח מהלב אין ליעקב רוח הקודש, וברגע בו ישתכח מלבנו, תשוב אליו רוח הקודש אז ידע יעקב אבינו שאנחנו הרגנו אותו...

אם רצוננו לכסות את דמו כלומר להעלים מאבינו את אשר עשינו ליוסף אסור לנו להרוג אותו צריך למכור אותו לישמעאלים ולדאוג שהוא ישאר בחיים ואז ישאר יעקב ללא רוח הקודש כיוון שהוא יהיה בצער, לכן אפילו שאנחנו גורמים צער לאבא אין לנו ברירה אלא למכור אותו ולא להרוג אותו עד כאן דברי יהודה.

ומעכשיו הנהגת הקב"ה...

אומר הקב"ה ליהודה אתה גרמת צער לאביך במשך 22 שנים, לכן יורידו אותך מגדלותך, ותהיה לך בושה ליד כל חכמי ישראל, שני בניך הראשונים ער ואונן ימותו, ולאחר מכן יגיע מעשה תמר שבו תאלץ לומר ולהודות "צדקה ממני" אתה גרמת צער לאביך לכן אני אגרום לך בושה גדולה.

יוצא מכאן אחים יקרים שאין מציאות כזאת שאדם יגרום צער לזולתו ולא יצטרך לשלם על כך.

יהודי צריך לחיות באמונה שעל כל מעשה משלמים ובכל פעולה שעושה יש דין ויש דיין הן לטוב ואין למוטב ישמע חכם ויוסף לקח.

בְּבִרְכַּת שַׁבָּת שְׁלוֹם !!!

לגאולת והצלחת עם ישראל כולו ברחמים,

בשורות טובות לכולנו, אמן!

משה בובי,
רב ק"ק היכל יהונתן,
גני אביב, לוד.

בהזמנות זו, נאחל לכבוד מורנו ורבנו הרב משה בובי שליט"א, בבריאות איתנה לו ולכל בני משפחתו, שימשיך להרביץ שיעורי תורה, וימשיך בעבודת הקודש שלו בבית הכנסת ובקהילה עוד שנים רבות וטובות, אמן.
 מערכת עלון תפארת יעקב ופרחה, בשם ועד ומתפללי בית הכנסת הספרדי "היכל יהונתן", גני אביב, לוד.

הזמנים (על פי לוח: "פאר הלוח") לְפִי שְׁעוֹן חֶרֶף !!!

באר שבע	חיפה	תל-אביב	ירושלים	זמני השבת פרשת 'וישב' – על פי לוח "פאר הלוח"
16:45	16:41	16:41	16:44	שקיעה ליל שבת (שישי בערב)
16:57	16:52	16:53	16:56	צאת הכוכבים ליל שבת (שישי בערב)
05:31	05:34	05:36	05:28	עלות השחר שבת בבוקר
06:39	06:39	06:43	06:33	זמן נץ החמה (זריחה) שבת בבוקר
08:35	08:36	08:37	08:33	סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת - מגן אברהם (מג"א)
09:05	09:06	09:08	09:03	סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת – הגאון רבי אליהו (גר"א)
09:56	09:57	09:58	09:54	סוף זמן תפילת עמידה של שחרית שבת בבוקר
11:39	11:38	11:39	11:37	חצות יום־לילה שבת
12:09	12:08	12:09	12:07	זמן מנחה גדולה
16:45	16:41	16:41	16:44	שקיעה במוצאי השבת
16:57	16:52	16:53	16:56	צאת הכוכבים במוצאי שבת (לתשומת לב: לא מדובר בזמן צאת השבת!)

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' ו' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּבַּר אֱלֹהִים לְעַמְּךָ בְּיַד מֹשֶׁה בְּיַד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

שַׁבַּת פְּרֻשֶׁת 'וַיֵּשֶׁב' - הַדְּבָר הַנוֹסֵף - לֹא תִשְׁנָא

- בחיפוש בגוגל אחר
- המונח אהבה ואחר
- המונח שנאה, הראשון
- יימצא במספר אתרים
- גדול פי עשרה.

- רבים שואלים
- "מהי אהבה"?
- מעטים יותר שואלים "מהי
- שנאה"?

בפרשת השבוע הקרוב יחל סיפור "יוסף ואחיו" ניסוח שאחראי לו לא אחר מאשר הסופר "תומאס מאן". מאבקי אחים מלווים את ספר בראשית מראשיתו, קין והבל, יצחק וישמעאל, יעקב ועשיו, וכעת יוסף ואחיו, המאבק הראשון מסתיים ברצח, גם המאבקים המאוחרים מורכבים וקשים, גם עשיו מתכוון להרוג את יעקב אחיו, גם אחי יוסף מטכסים עצה כיצד להיפטר ממנו, ואינם שוללים את האפשרות להורגו. מה קרה בבית יעקב שגרם לאחים לשנוא את יוסף אחיהם שנאה כה עזה עד כי התנכלו להמיתו? התורה כותבת שיוסף הביא "את דבתם רעה אל אביהם", וברש"י שלושה פירושים מהי הדיבה, אך התורה אינה כותבת ולו מילה אחת על נזק כלשהו שנגרם לאחים בעקבות דיבה זו, גם לא נאמר שיעקב הוכיח את בניו, ובעצם, לפי פשטם של הכתובים אין לדעת אם בכלל ידעו האחים על הדיבה הזאת.

יש מהפרשנים שכתבו שמכירת יוסף הייתה מעין הגנה עצמית, ומטרתה הייתה לשם שמים בלבד, כך אומר רש"י הירש שמסתייע בפירושו ברבי עובדיה ספורנו "אין לנו עסק עם חבר שודדים ורוצחים אשר הנקל להם להרוג ולרצוח בעבור כתונת" (שם, ל"ז, י"א-י"ב). מאחר שראה יוסף את עצמו כמיועד למלוך על אחיו, חששו אחיו שהוא מתכוון לשלוט שלטון יחיד, "ומה יהא על האנושות כולה, אם גם הם יאסרו באזיקי תאות הכבוד של היחיד?", שואל הרש"י הירש, ומפרש בדרך יצירתית את הפסוק "ויתנכלו אתו להמיתו", ראו אותו כנוכל. בשעה שקרב אליהם, תיארו לעצמם את יוסף כמי שמסכן את העיקרים הקדושים ביותר, עד שראו עצמם זכאים להמיתו מתוך הגנה עצמית כדן מי שחל עליו דין רודף.

- השנאה קורעת את
- הקשרים בינינו, משפיעה
- עלינו לבצע פעולות
- מתועבות ואימפולסיביות.
- השנאה יכולה לגרום סבל
- וכאב בדרכים אלימות.

- השנאה יכולה
- להכניס אותנו אל
- תוך מעגל אכזרי
- ומסוכן. שנאה
- מולידה שנאה.

מפורסם משמו של הגאון מווילנה, שרבקה הפיגה את חששו של יעקב שמא יקללו אביו כשיגלה שאינו עשוי באומרה, "עלי קללתך בני" (שם, כ"ז, י"ג). שגילתה לו כי קללתך וצרותיך יהיו רק מה שנרמזו במילת 'עלי', היינו צרת עשו וצרת לבן וצרת יוסף, ומלת עלי הוא ר"ת. וא"כ לך נא בני ועשית כאשר צויתך. לאחר שנחלץ יעקב מידי עשו ומידי לבן, וביקש יעקב לישב בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף. זו הקללה של שנאת היא הקשה מכולם. כי סכנה זו לא מבחוץ היא אלא מבפנים, מתוך הבית ובתוכו, ובגללה נתגלגלו הדברים וירדו אבותינו למצרים. הוראות איסור השנאה מפורשת בפרשת "קדושים" "לֹא־תִשְׂנֵא אֶת־אֶחִיךָ בְּלִבְּךָ" (ויקרא י"ט, י"ז). השבוע יחול חג החנוכה, חג המספר את גבורת היהודים ואת ניצחונם על היוונים, מן המפורסמות כי מאבק החשמונאים, משפחת מתתיהו הכהן ממודיעין, החל בשל גזרות אנטיוכוס הם שהביאו להתקוממות, אך לפי המפורסם בספר מכתבים ב', גזירות אנטיוכוס היו תוצאה של "שנאת חינם" בין מנהיגי האומה, יסון תפס את הכהונה הגדולה מאחיו חניה, ומנלאוס תפס אותה חזרה מיסון, חניה חשף את פשעיו של מנלאוס, והלה "סידר" את מותו של חניה, יסון ניסה לכבוש את ירושלים בכוח, כתוצאה מכך סבר אנטיוכוס שמורדים נגדו, הוא כבש את ירושלים, הרג שמונים אלף איש, בזז את בית המקדש, גזר נגד דת ישראל וטימא את בית המקדש- וכל זה הגיע עקב שנאה ופילוג בעם (פרקים ד'- ו'). גם סופם ונפילתם של בית חשמונאי החל בפילוג ובמלחמת אחים, ומובאים הדברים בפירוש רש"י לשיר השירים "לא ידעתי, כנסת ישראל מתאוננת, לא ידעתי להיזהר מן החטא שאעמוד בכבודי ובגדולתי, ונכשלתי בשנאת חינם ומחלוקת, שגבר במלכי בית חשמונאי הורקנוס ואריסטובלוס עד שהיה מביא את מלכות רומי וקבל מידו המלוכה..." (שם, ו' י"ב) וכך גם עלה בגורלו של בית המקדש השני, "אבל מקדש שני שהיו עוסקים בתורה ובמצוות ובגמילות חסדים, מפני מה חרב? מפני שהייתה בו שנאת חינם" (יומא ט' ע"ב). יעקב ידע לעמוד איתן מול המלחמה האדירה של אויבי החוץ- עשיו ולבן, אבל מלחמה בתוך הבית פנימה היא כבר עולם אחר לגמרי, וההתמודדות מולה קשה הרבה יותר.

בברכת שבת שלום וחודש כסלו מבורך, בשורות טובות, ובריאות איתנה לכולנו, הרב אברהם רזניקוב שליט"א.

הארות והערות, בעניין מדור זה בלבד, יתקבלו בברכה לכתובת הדוא"ל של כבוד הרב: avire30@gmail.com - האתר של כבוד הרב: <http://resnikov.co.il>

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
 * נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דב' פ' א' ד' ת' ל' ע' ק' ב' ו' פ' ק' ד'

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

פינת ההלכה
מתוך הילקוט יוסף
לרבנו מרן הרה"ג הרשל"צ יצחק יוסף שליט"א
מאת הרב משה בובי שליט"א

סימן תרעא - סדר הדלקת נר חנוכה ומקום הנחתו (המשך) מתוך הילקוט יוסף לרבנו מרן הרה"ג הרשל"צ יצחק יוסף שליט"א.

בג. יש מי שכתב שבזמן הזה מצות נר חנוכה צריכה להיות רק מבפנים, ואין אדם יוצא ידי חובה כלל אם הדליק נרות חנוכה בחוץ, אף על פי שאין שום סכנה בדבר, שכיון שחז"ל עקרו מצות ההדלקה מבחוץ וקבעוה בפנים, לכן אם הדליקה מבחוץ לא עשה ולא כלום, [שו"ת דבר יהושע ח"א (סי' מ), וכמ"ש כיו"ב בירושלמי (פ"ק דכתובות ה"ה), שאע"פ שהשמד בטל, המנהג לא בטל, מפני שחששו שמא יחזור הדבר לקלקול, וכדאמרין בביצה (ד' :) לגבי יו"ט שני של גלויות וכו']. אך דבריו תמוהים מאד, ואינם נכונים לדינא. [שהרי הרמב"ם (פ"ד מהל' חנוכה ה"ז), וכן מרן בש"ע (סי' תרעא ס"ה), העתיקו הדין שמצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ וכו', ובימי הסכנה מניחו מבפנים, או על שלחנו, מוכח דשלא בשעת הסכנה עדיף עכ"פ לכתחלה להדליק מבחוץ].

בד. חצר שיש בה שני פתחים, משני רוחות, בזמן הגמרא היה צריך להדליק בשניהם, מפני החשד, שאם יראו פתח אחד שאין בו הדלקת נרות חנוכה, יחשדוהו שלא הדליק נר חנוכה כלל. ולכן ידליק בשניהם, אלא שיברך על נר חנוכה שבפתח הראשון, ויפטור מן הברכה הדלקה שבפתח השני (ש"ע סי' תרעא ס"ח). אולם בזמן הזה שהכל מדליקים בתוך הבית מבפנים ואין שום היכר לבני רשות הרבים, אף על פי שיש לחצר כמה פתחים אין צריך להדליק אלא בפתח אחד בלבד. וכן המנהג פשוט. [ילקו"י מועדים עמוד רו הערה נב. וכ"ה ברמ"א בהגה. וכ"כ בעל התרומה, והסמ"ק, והמרדכי. וז"ל המאירי (שבת כג.): "ומ"מ עכשיו שהכל מדליקין בתוך הבית, אפילו שני הפתחים הם בשתי רוחות אינו צריך להדליק אלא בפתח אחד"].

בה. אורח שמייחדים לו חדר בפני עצמו ללון שם, אף שיש לחדר פתח בפני עצמו, אינו צריך להדליק נרות חנוכה בחדרו, שבזמן הזה אין חוששין לחשד שיחשדוהו שאינו מדליק נרות חנוכה, שבלאו הכי כל ההיכר הוא רק לבני הבית, והם יודעים שהוא יצא ידי חובתו בהדלקת הנרות של בעל הבית. ואם ירצה להחמיר על עצמו ולהדליק בחדרו, אינו רשאי לברך. [ילקוט יוסף מועדים עמוד רז. שו"ת יחווה דעת חלק ד' סימן מג]

בז. הנוסע בספינה או ברכבת, ואפשר להדליק שם נרות חנוכה, נכון להדליק, שאין צריך בית קבוע לכך, כל שלא יגיע לביתו באותה לילה, וגם אין מדליקין עליו בביתו.

סימן תרעב - זמן הדלקת נר חנוכה

א. זמן הדלקת נרות חנוכה הוא בצאת הכוכבים, שהוא כרבע שעה אחר שקיעת החמה, לא מאחרים ולא מקדימים, ונמשך זמנה עד שתכלה הרגל מן השוק, דהיינו כמו חצי שעה אחר צאת הכוכבים. וצריך ליתן שמן בנרות שיעור שתדלוק חצי שעה אחר צאת הכוכבים. ומכל מקום אם לא הדליק בתחלת הלילה, מדליק והולך כל הלילה בברכה, כל זמן שלא עלה עמוד השחר. ואין לחוש בזה לספק ברכות, מאחר שכך המנהג להדליק בברכה גם אחר חצי שעה מצאת הכוכבים. ואם לא הדליק עד שעלה עמוד השחר, ידליק אז בלי ברכה. [ילקו"י מועדים עמוד רח. וז"ל מרן בש"ע (סי' תערב ס"א): אין מדליקים נר חנוכה קודם שתשקע החמה, אלא עם סוף שקיעתה, לא מאחרים ולא מקדימים. וכתבו האחרונים, שסוף שקיעה היינו צאה"כ, כמו שאמרו כיו"ב (תענית יב.) כל תענית שלא שקעה עליו חמה אינו תענית, והיינו צאה"כ. וכן פי' הרא"ש שם. וכ"כ התוס' מנחות (כ:) וזבחים (נו), וע"ז (נד). וכ"כ בספר הישר (סי' רכא), דמשתשקע החמה היינו צאה"כ. וכ"כ המנהיג (סי' קמז), וכן פירש המג"א כאן דהיינו בצאה"כ. וכ"כ הב"ח, ושכנה"ג, ובתפלה לדוד, ובחמדת ימים, ומשחא דרבותא, ומאמר מרדכי, והחיי אדם, והבא"ח. וא"כ לכתחלה אין להדליק בביה"ש. [אע"פ שבביה"כ מדליקים בתחלת ביה"ש, משום דספקא דרבנן לקולא, התם לא אפשר בלא"ה. וכ"כ הב"ח סי' תערב]. ואף שהפרי"ח והגרי"א כתבו שפירוש משתשקע החמה, תחלת שקיעה. ושכן משמע מחי' הרשב"א והר"ן. אגן אתכא דמרן סמכ"ן].

ב. מי שהגיע לביתו עשרים דקות לפני עלות השחר, אף שלא נשאר לו מן הלילה חצי שעה משעת הדלקת נר חנוכה, מכל מקום ידליק בברכה, כלשון השלחן ערוך שידליק כל הלילה, ונכלל בזה ממש עד לפני עלות השחר. [כן מבואר במשנ"ב].

ג. אסור לאכול סעודת קבע קודם הדלקת נרות חנוכה. ואפילו התפלל מנחה וערבית מבעוד יום. ודוקא סעודת קבע, שהוא יותר מכביצה פת, [והיינו ביצה בלא קליפתה כחמשים גרס]. אבל בפחות מכן, וכן אכילת פירות וכדומה מותר. [עיין בשו"ת יביע אומר ח"ט (חאו"ח סי' סז), לענין טעימה קודם קריאת המגילה, וה"ה כאן]. ועוגה דינה כמו פת, שאסור לאכול יותר מכביצה. [אשל אברהם סי' תלא]. ויש להחמיר חצי שעה קודם זמן ההדלקה שלא לאכול סעודת קבע, דהיינו יותר מכביצה פת. אבל סעודת עראי ואכילת פירות ושתיית משקים קלים מותר. [בשו"ת מהרש"ל (רי"ס פה) כתב, שאסור לאכול קודם ההדלקה. וכ"כ ביוסף אומץ יוזפא (סי' תתרטו), והמג"א (סי' תערב סק"ה), וא"ר, ופרי"ח. וע"פ דברי מחצית השקל, והמשנ"ב בשע"צ (סי' יד), יש להחמיר חצי שעה קודם ההדלקה. (ואפ"י כבר התפלל מנחה וערבית אחר פלג המנחה). ואע"פ שהמרדכי (פ"ב דשבת סי' רסו) כתב, דלדין שאנו מדליקים בפנים ופרסום הנס אינו אלא לבני הבית, אין חוששים לזה כלל, מ"מ כיון שאף אנו חוששים לקיים המצוה בזמנה כהלכתה, טוב שיפסיק וידליק נ"ח ואח"כ ימשיך באכילתו. ומיהו בשו"ת בית אפרים (חאו"ח סי' סג) תמה ע"ד רש"ל בזה, וס"ל שיש התחיל אינו פוסק. ע"ש].

ד. איסור אכילה קודם ההדלקה הוא גם לאשה אלמנה או גרושה המדליקה לבדה. אולם אשה שבעלה מדליק עבור כל בני הבית, יכולה להקל לאכול סעודת קבע קודם הדלקת הנרות, ובפרט אם בעלה מאחר לבוא להדליק את הנרות, ובלבד שיש צורך בדבר. ואם נהגה האשה להחמיר בזה, תמשיך במנהגה. [ילקו"י מועדים ע"מ ריא. שעיקר המצוה מוטלת על האיש בעה"ב. ובפרט כשיש צורך בדבר לאכול קודם ההדלקה. וכ"פ בשו"ת בצל החכמה ח"ד (סי' נח), אלא שכתב שנהגו הנשים שלא לאכול סעודת קבע עד לאחר הדלקת נרות חנוכה. ע"ש. ואתרא דנהוג נהוג, ואם אין מנהג ידוע יש להקל. וראה בחזו"ע על הלכות חנוכה].

ה. וכן אסור להתחיל במלאכה קודם הדלקת נרות חנוכה. ואפילו ללמוד תורה אסור משיגיע זמנה. ובלמוד תורה אין להחמיר חצי שעה קודם שיגיע זמן ההדלקה, משום ביטול תורה. [כמ"ש האחרונים (סי' תלא) בדין בדיקת חמץ. וכ"פ המשנ"ב (סי' תלא סק"ז). וכ"כ באלף המגן סי' 10].

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּבְרֵי מִשְׁפָּחָה לְעַמּוּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְעַמּוּנוֹת הָעוֹלָם

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

פינת ההלכה

מתוך הילקוט יוסף
לרבנו מרן הר"ג הרשל"צ יצחק יוסף שליט"א
מאת הרב משה בובי שליט"א

סימן תרעב – זמן הדלקת נר חנוכה (המשך מהעמוד הקודם)

חיילי הצבא, שאינם יכולים להדליק נר חנוכה עם זמן צאת הכוכבים, מסיבה בטחונית, (ואין מדליקין עליהם בבתיהם), ורוצים להדליק נר חנוכה לפני השקיעה ולכבותה עם רדת החשיכה, אין להם לברך בהדלקה זו, דחשיב ברכה לבטלה לכולי עלמא, כיון שאינו נשאר דלוק חצי שעה אחר צאת הכוכבים. [ילקוט יוסף מועדים עמוד רי].

בתי כנסת שמתקיימים בהם בכל יום שיעורי תורה עם קהל המתפללים, בין תפלת מנחה לערבית, או לאחר ערבית, אם נראה למגיד השיעור שהקהל יחזור לשיעור לאחר הדלקת נרות חנוכה, יש להעדיף קיום מצות ההדלקה בזמנה, דהיינו שהצבור ילך לביתו להדליק עם צאת הכוכבים. אבל אם קיים חשש שאם ילכו לביתם להדליק נר חנוכה, ימנעו מלחזור לשיעור, יש לקיים את השיעור כמו בכל יום, ולאחר השיעור ילכו להדליק נר חנוכה בביתם. [ילקוט יוסף מועדים עמוד ריא].

אברכי ישיבות יכולים להמשיך בסדר לימודם בימי החנוכה כרגיל, וימנו את האשה להדליק נר חנוכה בזמן צאת הכוכבים. ואם אין הדבר מתאפשר, ידליקו נר חנוכה אחר סיום לימודם, כדי שלא לגרום ביטול תורה דרבים. ואם האברכים קובעים לימוד מיד לאחר ההדלקה, יכולים להפסיק מסדר לימודם להדלקת נרות חנוכה בצאת הכוכבים, ולחזור מיד ללימודם. אבל אם הדבר גורם לביטול תורה דרבים עדיף שינהגו כנזכר. [ראה במאירי שבת כא. "שכך היו נוהגים בני הישיבה בצרפת". והמאירי היה בזמן שלא היה סכנה להדליק בחוץ, ועל כרחך טעמו שעיקר ההדלקה הוא משום היכר לבני הבית, וכיון שכן אין הזמן של משתשקע החמה וכו' לעיכובא. ומתחלה תיקנו שהפרסום הנס יהיה בדוקא לרבים, על פתח ביתו מבחוץ, אבל אחר שעת הסכנה תיקנו שיהיה פרסום הנס לבני הבית בלבד. אי נמי מתחלה תיקנו בסתם לפרסום הנס, ומתחלה הדליקו בחוץ, אך אחר הסכנה הסתפקו בפרסום הנס לבני הבית, שהתקנה לא פירטה לנו לפרסם דוקא לבני רשות הרבים, אלא לפרסם הנס, וזה איכא גם לבני הבית. ועי' תוס' שבת כא: ולר"י נראה דאנו אין לנו היכרא אלא לבני הבית, שהרי מדליקין בפנים. וכן דעת הריטב"א דבזמן הזה אין ההיכר אלא לבני הבית, שעיקר התקנה היתה "לפרסם את הנס" ולא דוקא לרבים, ולכן גם בזמנינו שאין סכנה מדליקה על שלחנו ודיו, וממילא יכולים להדליק לכתחלה גם אחר חצי שעה. גם המרדכי (פ"ב דשבת סי' רסו) כתב, דלדין שאנו מדליקים בפנים ופרסום הנס אינו אלא לבני הבית וכו'. ע"כ. וראה לעיל עמוי שנו, מהאו"י והעיטור. ואף שמרן השי"ע פסק דלכתחלה זמן ההדלקה הוא בצאה"כ ורק אם לא הדליק בצאה"כ מדליק והולך כל הלילה, מ"מ כיון דמהני להדליק בברכה אחר חצי שעה, וכך הוא המנהג, ובמקום מנהג אין חוששין לסב"ל, ממילא כדי למנוע ביטול תורה "דרבים" יש לנהוג כן גם לכתחלה, ובפרט שי"ל דמרן לא קאי על זמנינו שיש אור החשמל, והזמן של תכלה רגל מן השוק בזמנינו אינו כזמנם, [אך בסברא זו יש עוד לפלפל], ולכן או שתדליק האשה בזמן, או שידליק אחר סדר הלימוד].

על חנות שסוגר את חנותו בשעת ערב מאוחרת, יאמר לאשתו שתדליק נר חנוכה בביתו בצאת הכוכבים ויצא ידי חובה בהדלקתה. ועדיף לנהוג כך מאשר שבעל הבית ידליק בעצמו בלילה אחר חצי שעה מצאת הכוכבים. [ילקוט יוסף מועדים עמוד ריא].

מי שהגיע לביתו בלילה בשעה מאוחרת בימי חנוכה, ולפניו מצות תפלת ערבית, ומצות הדלקת נר חנוכה, יקדים להתפלל תפלת ערבית, שתדיר ושאינו תדיר, תדיר קודם. ועוד שיש להקדים קריאת שמע שהיא דאורייתא, ואחר כך ידליק נר חנוכה, ויקיים גם פרסומי ניסא. [בגמ' (שבת כג:) איתא, שקידוש היום ונ"ח, חנוכה עדיף, משום פרסומי ניסא. נמצא דאף שהקידוש תדיר, פרסומי ניסא עדיף. אולם התם א"א לקיים אלא אחד מהם, ובוה פרסומי ניסא עדיף, אבל כאשר יכול לקיים שניהם יקדים התדיר ואח"כ יקיים הדלקת נ"ח, וכמ"ש להדיא התוס' (שבת כג:), שבקריאת התורה של ר"ח טבת שחל בשבת, מקדימים לקרות בס"ת בשל ר"ח שהוא תדיר, ואח"כ בפרשת הנשיאים (שהוא של חנוכה), דכיון דמצוי למעבד תרווייהו תדיר קודם, ואח"כ פרסומי ניסא, עבדינן תרווייהו, ורק היכא דלא אפשר למעבד תרווייהו פרסומי ניסא עדיף. וה"ל תפלת ערבית דהוי תדיר קודמת לנר חנוכה. ועוד דבנ"ד איכא קריאת שמע של ערבית שהוא מה"ל, ויש להקדימו לחנוכה, דהוי מדרבנן. וראה בילקוט"י מועדים עמוד ריט, ובחזו"ע הלכות חנוכה].

בן המתארח אצל אביו בשבת חנוכה, ויוצא מביתו ביום ששי אחר פלג המנחה כדי ללכת לאביו, ועתיד לחזור לביתו בלילה, יש אומרים שידליק בביתו אחר פלג המנחה, באופן שהנרות ידלקו עד אחר חצי שעה מצאת הכוכבים, שמאחר וחוזר לישן בביתו, החיוב הוא על הבית. ובן חתן שנושא אשה בלילה, כיון שבשעת ההדלקה היה עדיין רווק וסמוך על שלחן אביו, יוצא ידי חובה בהדלקת הנרות של אביו. ואם ירצה טוב שיחמיר להדליק נר חנוכה בלא ברכה כשמגיע לביתו אחר החתונה.

מי שנאנס ולא הדליק לילה אחת, אין לו תשלומין למחר, אלא מדליק למחר כמספר הנרות שמדליקים כל העולם. [ילקוט יוסף מועדים עמוד ריג].

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

בעל התניא, רבי שניאור זלמן מלאדי זצוק"ל העיר, שלא במקרה כתבה התורה "מגורי אביו", שכן למלה "מגורים" משמעות משולשת: לשון דירה ומקום מושב, לשון מגור ופחד ולשון גרות וזרות. מאז גלו ישראל מארץ האבות, חיים הם בארצות הגויים, חיים במובן של דירה ומגורים. אך המציאות מוכיחה, שהחיים שם כרוכים במגור ופחד, בהעדר ביטחון ליהודי שם. מכאן, שגם תחושת הזרות שולטת. רק במקום אחד, בארץ אבותינו, משתחרר היהודי מהרגשת הפחד והזרות. רק כאן חש הוא שזהו מקום מגורי הקבע שלו. וחכמים שואלים, מדוע הכתוב מוסיף "בארץ כנען", כלום לא ידוע שארץ מגורי אביו של יעקב, יצחק, הייתה בארץ כנען? אלא, אמרו חז"ל, שבהכללת המלים "בארץ כנען" בא הכתוב ללמדנו, שאין דבר החשוב יותר ממצוות ישוב ארץ ישראל. שלא יחשוב מישהו לעצמו, שעדיף לו לשבת בחו"ל במקום של תורה, מאשר לעלות לארץ ישראל, שיש בה תופעות של "כנעניות", אלא, ככתוב במסכת כתובות (דף ק"י, ב) "לעולם ידור אדם בארץ ישראל, אפילו בעיר שרובה עובדי כוכבים, ואל ידור בחוצה-לארץ, ואפילו בעיר שרובה ישראל. שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה וכל הדר בחוצה-לארץ דומה כמי שאין לו אלוה".

"הרימו מקטול מדרף עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּבַּר פָּאָרְתַּת לַעֲבֹדָה וְלַעֲבֹדָה וְלַעֲבֹדָה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

מַגֵּזֵז בְּאֲדִיבוֹת
הָרַב נְחֻמָּיָה וּלְהֵלֵם,
נְשִׁיטָה חַב"ד
בְּעִיר בְּנֵגְקוֹק, תַּאֲלֵנְד.

מִמַּתֵּק לְשֶׁבֶת וַיֵּשֶׁב הֵ- תִשְׁפ"ה הַצְּלַחַת יוֹסֵף: הַזְכָּרַת שֵׁם ה'

בס"ד

הבעש"ט לפני התגלותו, היה נוהג לבקר בעיירות, היכן שיהודים התכנסו והתאספו, והיה נוהג לשאול אותם לשלומם. הוא היה פונה ליהודי ושואל אותו "מה שלומך?" רק כדי לשמוע את התשובה "ברוך השם". את היהודי השני הוא היה שואל "מה שלום הילדים?" כדי לשמוע את התשובה "ברוך השם הילדים בריאים". הבעש"ט אמר שלהקב"ה יש נחת רוח עצומה מכך שיהודים מזכירים ומשבחים את שמו. והסביר על הפסוק "ואתה קדוש יושב תהילות ישראל" שהקב"ה כביכול יושב על התהילות של עם ישראל הוא 'מתפרנס' מכך שיהודים משבחים אותו וזה מעורר אצלו את הרצון להשפיע כל טוב עוד יותר לאותם יהודים שמשבחים ומודים לו.

בפרשת השבוע אנחנו קוראים את הפסוק "וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי ה' אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה ה' מִצְּלִיחַ בְּיָדוֹ" מסביר רש"י "כי ה' אתו - שם שמים שגור בפיו" ולא מובן למה רש"י לא מסביר כפשוטו שיוסף הצליח כי ה' עזר לו, מסביר הרבי שרש"י מסביר כך כי מתעוררת שאלה בפשטות הפסוק, איך בדיוק אדוניו ראה שהשם אתו? הרי פוטיפר היה עובד עבודה זרה ולמה שישייך את הצלחת יוסף לעזרה אלוהית לכן פירש רש"י ששם שמיים שגור בפיו, יוסף בכל הזדמנות הזכיר את שם השם וכך ידע פוטיפר לשייך את ההצלחה לאלוקים שיוסף מזכיר.

וכפי שאנחנו רואים בפסוקים שיוסף באמת הקפיד בכל סיטואציה להזכיר את שם השם, כאשר הוא התווכח עם אשת פוטיפר הוא אומר: "וְחִטָּאתִי לְאֱלֹקִים" כשהוא משכנע את שרי המשקים והאופים שיספרו לו את החלום שלהם הוא אומר: "הֲלוֹא לְאֱלֹקִים פְּתַרְנִים סִפְרוּ נָא לִי" ואפילו כשהוא עומד לפני פרעה שראה את עצמו כאל ופרעה אומר לו "שְׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לְאֹמֵר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לְפָתֹר אֶתוֹ" יוסף מיד עונה לו: "אֱלֹקִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פְּרַעֲהוֹ",

כשפוטיפר שומע כל הזמן על הקב"ה ואז רואה את ההצלחה הגדולה של יוסף אין לו ספק מאיפה מגיעה ההצלחה והוא בעצמו מודה "כי ה' אתו" הוא מבין שההצלחה מגיעה משמיים. השנה האחרונה התחילה במכה קשה לעם ישראל האסון שקרה לנו בשמחת תורה שנה שעברה ייזכר תמיד כאחד הימים הקשים שעברו על עם ישראל אבל ב"ה שמאז אנחנו זוכים לראות הרבה נסים ונפלאות במיגור כל אויבינו ואי אפשר שלא לשים לב ששם שמיים התחיל להיות שגור בפיו של ראש הממשלה, בכל נאום ובכל הזדמנות הוא התחיל להקפיד לומר "ביחד בעזרת השם ננצח" ומקפיד להזכיר את שם שמיים תמיד ואכן אנחנו זוכים לראות בצורה ברורה את עזרת השם.

יהי רצון שנמשיך לראות נסים ונפלאות בכל החזיתות, שנזכה לראות את כל החטופים חוזרים הביתה בקרוב ממש, שכל החיילים יחזרו לשלום כל הפצועים שיחלימו ויראו כל יושבי תבל ש- ה' איתנו ומביא לנו בקרוב ממש גאולה אמיתית ושלימה.

**שֶׁבֶת שְׁלוֹם,
שֶׁבֶת שֶׁל שְׁקֵט וּבִטְחוֹן לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל!
הָרַב נְחֻמָּיָה וּלְהֵלֵם,
בֵּית חַב"ד בְּנֵגְקוֹק תַּאֲלֵנְד.**

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

"האור של הפרשה" - מתורת רבנו חיים בן עטר הקדוש וצוקללה"ה. הרב משה בובי שליט"א - רב בית הכנסת הספרדי "היכל יהונתן" - גני אביב, לוד.

☆ אחים יקרים ואהובים, שבת שלום ומברך ☆

'שְׁלוּחֵי מִצְוֶה אֵינָם נִזְקִים'

"וַיֵּרְאוּ אֶת־מִרְחַק וּבִטְרָם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַפְּלוּ אֶת־אֶתְּמוֹתָם לְהִמִּיתָם:"

סִפְּר 'בְּרֵאשִׁית', פָּרִשֶׁת 'וַיָּשֶׁב', פָּרַק לז', פִּסּוּק יח'.

בפרשתנו אנו למדים על מכירת יוסף על ידי אחיו.

הדבר קרה, כשהוא נשלח על ידי אביו יעקב לדרוש את שלום אחיו כשהם רועים את הצאן בעיר שכם, כשיוסף התקרב להגיע אליהם, הם מיהרו לקראתו כדי להמיתו, והדבר נמנע על ידי יהודה, שהציע שימכרו אותו לעבד.

ואכן כך עלה בגורלו שהוא נמכר לעבד עד שהגיע למצרים.

רבנו האור החיים הקדוש מעלה קושיא גדולה, הרי אמרו חכמינו **'שְׁלוּחֵי מִצְוֶה אֵינָם נִזְקִים'**, והרי יוסף היה שליח מצוה, שהלך בשליחות אביו יעקב וקיים מצות כיבוד אב, ואיך הגיע מזה לידי נזק שלבסוף נמכר למצרים???

ומתרחץ **רבנו הקדוש**, שמכירת יוסף אינו בכלל 'נזק', שהרי בסופו של דבר הביא רק טוב ותועלת גדולה, גם ליוסף שנעשה משנה למלך, וגם לעם ישראל שהוא זן ופרנס אותם.

וכמו שאמר להם יוסף **'וְאֵתֶם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֲלֵקִים חֲשַׁבָה לְטָבָה לְמַעַן עֲשֶׂה פִּיּוֹם הַזֶּה לְהִחִית עַם רַב'**.

ובלשון קודשו של רבנו הקדוש: **'נזק שתכליתו הטבה ומעלה גדולה, אינו חשוב נזק'**.

**שבת שלום, בשורות טובות לכל בית ישראל,
משה בובי רב ק"ק היכל יהונתן, גני אביב, לוד.**

הרשות השנייה: תדרי גל שקט יפעלו בשבת בטלוויזיה וברדיו

בשל המצב הביטחוני תפעיל הרשות השנייה תדרי גל שקט ובמקרה של אזעקה יושמעו בתדרים אלו קריאה להיכנס למרחב המוגן.

לאור המצב הביטחוני הנמשך, הרשות השנייה מעדכנת על תדרי הגל השקט שיפעלו במהלך השבת. התדרים יועברו בערוצי עידן + וברדיו עבור ציבור שומרי המסורת והציבור החרדי. במקרה של אזעקה היא תשמע בתדרים אלו בערים ובישובים הנקראים להיכנס למרחב המוגן.

התדרים יפעלו במערך עידן + בטלוויזיה וברדיו. להלן רשימת ערוצים והתדרים השקטים:
כאן מורשת של תאגיד השידור הישראלי - ארצי
רדיו קול חי + קול חי מיוזיק - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.
רדיו קול ברמה - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.

תדרי הגל השקט ברדיו:

רדיו קול ברמה: 107.6 FM, 104.3 FM, 105.7 FM

רדיו קול חי: 102.5 FM, 92.8 FM, 93 FM

רדיו דרום: 101.5 FM

מורשת: 90.5 FM, 100.7 FM, 92.5 FM, 90.8 FM

ויהי רצון שלא תצא תקלה תחת ידנו, ושלא נזקק לתדרי החרום הללו.

"הרימו מקשול מדרף עמי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּבַּר פֶּה אֶת לַעֲקֵב קַבֵּב וּפִי זֶה דַּבֵּר

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

הפסוק של רבי יהונתן אמדי שליט"א

רב בית הפנסת "יוסף תיב" - אור יהודה

לומד חורה יותר (גדול) מהמוסר ופשו למיתה

"וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:"

(ספר 'בראשית', פרשת 'וישב', פרק לז', פסוק א')

"אֵלֶּה תִּלְדוּת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת אָחִיו בְּצֹאן...:"

(ספר 'בראשית', פרשת 'וישב', פרק לז', פסוק ב')

יש לשאול:

- א.** למה כתוב **"בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן"**, הרי אנו יודעים שיצחק גר בארץ כנען (ולא עזב אותה) ואם כן, למה ציין במפורש **'בְּאֶרֶץ כְּנָעַן'**?
- ב.** **'אֵלֶּה תִּלְדוּת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה...'** – היה צריך לכתוב שתולדותיו של יעקב הינם ראובן, שמעון, לוי, יהודה וכו' (כל שנים עשר השבטים כסדר תולדתם) ולמה הזכיר רק את יוסף?
- ג.** מה הקשר בין זה שיעקב אבינו גר בארץ מגורי אביו לסיפורו של יוסף?

הסברנו בס"ד שיעקב אבינו אחר כל התלאות עם לבן, עשו ודינה- רצה לישב בשלווה כמו שאביו יצחק גר בארץ כנען, מבלי לצאת מארץ ישראל כי היה עולה תמימה, אבל אז קפץ עליו רוגזו של יוסף [כמו שפירש רש"י (בקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רגזו של יוסף. צדיקים מבקשים לישב בשלווה, אמר הקדוש ברוך הוא: לא דין לצדיקים מה שמתקן להם לעולם הבא, אלא שמבקשים לישב בשלווה בעולם הזה?)] משום שכמו ששמעתי מהרב אליעזר שמשון פוקס שליט"א- ליצר הרע אין בעיה עם אנשים כמו אברהם אבינו שעושים חסד ואף לא עם אנשים כמו יצחק שנעקד על גבי המזבח, אבל אם אדם לומד תורה כמו יעקב, יצר הרע כבר לא יכול להתאפק ומביא לו נסיונות כדי לטורדו מלימוד התורה. משום שהתרופה ליצר הרע, היא התורה כמו שכתוב במסכת קידושין (דף ל', עמוד ב'): **'פֶּה הַקַּב"ה אָמַר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל: בְּנֵי- בְּרָאֲתִי יִצְר הָרָע וּבְרָאֲתִי לוֹ תוֹרָה תִּבְלִין...'** לכן אחר כך כתוב **'יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה'** לומר שיצר הרע הביא ליעקב אבינו עוד נסיון והעיקר שלא ילמד תורה, ומכאן נראה את מעלת לומדי התורה שבזכותם העולם מתקיים.

בְּבִרְכַת שַׁבַּת שְׁלוֹם הָרַב יְהוֹנָתָן אֲמָדִי שְׁלִיט"א

קרדיט-
תודות לר' דניאל דרויש ולר' אופיר דלל
על העברת דברי הרב שליט"א

"הרימו מקשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

בס"ד

י"ט - < כ' כסלו - ראש-השנה לחסידות

"כָּשֶׁם שֶׁבְּרֵאש־הַשָּׁנָה נִתְּנָה הַחַיּוּת לְכָל הַשָּׁנָה, כִּדְבַר-י"ט בְּכֶסֶל וְהַבְּרָכָה שֶׁל פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יָכוֹל לְשַׂאֵב כּוֹחוֹת חֲדָשִׁים לְלִמּוּד הַחֲסִידוֹת וְלְהַלִּיכָהּ בְּדַרְכֶיהָ".

באחת מאיגרותיו של כ"ק אדמו"ר הרש"ב (רבי שלום-דובער) מליובאוויטש, הוא מכנה את י"ט בכסלו 'ראש-השנה לחסידות'. שכן, כשם שבראש-השנה ניתנת החיות לכל השנה, כך בי"ט בכסלו נפתחים במרום אוצרות השפע והברכה של פנימיות התורה, וכל אחד ואחד מישראל יכול לשאוב כוחות חדשים ללימוד החסידות ולהליכה בדרכיה.

חג הגאולה מזכיר לנו, כי החסידות היא התגלות של חלק נשגב בתורה, כהננה לביאת משיח-צדקנו. כשם שבאה שעה שבה נתגלו המשנה והגמרא וספרי הראשונים וקבלת האר"י ז"ל - כך הגיע זמן, שבו החל להתנוצץ אורו של משיח, ובו ניתנה לנו האפשרות לטעום ממכמניה של פנימיות התורה, שתתגלה במלואה בתורתו של משיח.

החסידות נועדה לכל יהודי ויהודי, לפשוטי-עם ולגאוני-עולם, לתלמידי-חכמים ולאנשי-עמל. היא מחיה את הנשמה; מרווה את הדעת בהבנה מעמיקה בגדולת הבורא, ובעומק משמעותן של התורה ומצוותיה; מפיחה שמחה והתלהבות בעבודת הבורא; היא החיות הפנימית בחיי היהדות.

מועד תמידי

מסופר, שלאחר שחרורו של בעל התניא היו חסידים שביקשו לכתוב 'מגילת י"ט כסלו', ושאלו על כך את פי הרבי. בעל התניא לא הרשה לעשות את הדבר ואמר: "זה היום יוקבע למועד תמידי בישראל, אשר בו יתגדל ויתקדש שמייה רבה ויתעוררו אלפי לבבות בישראל בתשובה ועבודה שבלב, כי המעשה (סיפור המעשה) חקוקה בלב ישראל דלעילא וכתובה בלב ישראל דלתתא". כלומר, סיפור הגאולה אינו צריך להיות כתוב, מכיוון שהוא דבר חי ונצחי. הרבי ניבא אז, כי יום זה ייקבע "למועד תמידי בישראל". ואכן, מאות ואלפי ההתוועדויות של חג-הגאולה שמתקיימות ביום זה בכל מרחבי תבל מדי שנה בשנה - הן עדות חיה להתגשמות דבריו הקדושים.

על-כן נתברך כולנו, כמנהג חסידים: "חג שמח! לשנה טובה בלימוד החסידות ובדרכי החסידות תיכתבו ותחתמו!"

תיק החקירה נחשף אחרי מאתיים שנה

מאסר באישון ליל

החיצים העיקריים כווננו לעבר רבי שניאור-זלמן, שהיה מנהיג כללי של החסידות בליטא וברוסיה, והיה נערץ על המוני בני-תורה. החומר האותנטי שנתגלה מבסס להפליא את המסורת החסידית על פרשת המאסר והגאולה. למאתיים שנה היה המידע על פרשת המאסר והגאולה שאוב בעיקר ממסורות שנשתמרו בקרב החסידים או שהועברו מדור לדור בבית נשיאי החסידות. בשנים האחרונות נוצרה לראשונה אפשרות להציץ במסמכים המקוריים של הפרשה. קריסת המשטר הקומוניסטי אפשרה גישה למסמכים שהיו חסויים מאות שנים. אחד הארכיונים שנחשפו הוא של היגנרל-פרוקורור (מקביל בערך לתובע הכללי) ברוסיה הצארית. שם נמצאו בשלמותם תיקי החקירה של שני מאסריו של בעל ה'תניא' (הראשון בתקני"ט-1798, שממנו שוחרר בי"ט בכסלו, והשני שנתיים אחר-כך, שממנו שוחרר בימי החנוכה).

תעודות מקוריות

החומר האותנטי שנתגלה מבסס להפליא את המסורת החסידית על פרשת המאסר והגאולה. מדהים להיווכח עד כמה מדויקים הפרטים שנשתמרו בפי החסידים, על-אף העדר תעודות ומסמכים מקוריים. בתיקים שמורים מכתבי-ההלשנה המקוריים, חוות-הדעת של פקידי השלטון, הוראות הצאר, דו"חות החקירה, וכמו-כן תשובות על שאלות החוקרים שכתב הרבי בכתב-ידו. כל זה יצא לאור בשנים האחרונות ('כרס-חב"ד', שני כרכים, בהוצאת מכון 'אהלי-שם' כפר-חב"ד).

הלשנה ותוצאותיה

המאסר בא בעקבות הלשנה, חתומה על-ידי הירש בן-דוד. הכותב מאשים את הרבי בגיבוש חבורות של "צעירים יהודים פורקי-עול", ובסיוע למהפכה הצרפתית. עטו מחלק לחסידים תארי-גנאי ביד נדיבה: גנבים, לוקחי שוחד, מנהלים חיי תענוגות, ועוד. על מידת דתיותו של המלשין תעיד העובדה, שאחד ממכתביו נכתב ב-10 במאי 1798, שחל אז בחג-השבועות או בליל יומו השני של החג! (כתב-ההלשנה שגרם למאסר השני נכתב על-ידי אביגדור בן-חיים מפניסק, אף הוא אישיות מפורקת). מכל גיבוב העלילות, הטריד את הצאר הרוסי עניין אחד: החשד לתמיכה בצרפתים. הצאר כתב על התיק: "אם יתברר ששיתפו איזו פעולה בהתקוממות כלשהי, אזי מאלה לשלוח אלי מיד".

עדות של הרבי

בהמשך מופיעים התכתובות ופרטי החקירה וכן הוראת הזיכוי מטעם הצאר. משעשעת למדי היא סקירת 'מומחה' על מהותם של החסידים (המכונים כאן 'קרלינים'). אך המסמך המרתק מכולם הוא עדות בלשון-הקודש, בת 23 סעיפים, בכתב-ידו של הרבי, ובה תשובות לשאלות שנשאל. בעדותו מסביר הרבי מהי החסידות, מהו תפקידו של רבי, את מהות משלוחי הכספים לאחזקת היישוב בארץ-ישראל, ועוד. מרגשים דבריו שנכתבים בנימה אישית: "נפלה עלי קינאה ושנאת-חינם בלב מקצת אנשים קנאים... ולא ידעתי מה פשעי ומה חטאתי... גם אין לי שום נחת מהנוסעים אלין, כי אין נותנים לי אפילו פרוטה אחת... אך מה יש לי לעשות, שכך חובה עליי על-פי דתנו, שכל היודע מחוייב ללמד למי שאינו יודע".

(מתוך חוברת י"ט בכסלו - "לגלות את האור הפנימי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) - תשס"ו)

"הרימו מִקְשׁוֹל מִדְרָךְ עִמִּי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

תַּתְּפַּאֲרָתָהּ לַעֲקֹב בְּיַדְּךָ וּפְרָזְתָהּ

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!!

פערכת עלון תפארת יעקב ופרזת מאתלים חזן אורים שמח לכל בית ישראל !!!

סדר הדלקת נרות הנוכה

"למנצח" בצורת המנורה

יש חנוכאים לומר את מזמור "למנצח בגנינות..." בצורת המנורה 7 פעמים.

ברכות הדלקת הנרות:

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר חנוכה:

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

ביום הראשון מוסיפים:

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה: אחרי הדלקת נרות חנוכה אומרים:

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל הפליחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. על ידי כהניך הקדושים. וכל מצות שמונת ימי חנכה הנרות הללו קדש הם. ואין לנו רשות להשתמש בהם. אלא לראותם בלבד. כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסידך ועל נפלאותיך ועל ישועותך:

מזמור שיר חנכת הבית לדוד:

מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארומם ה' כי דליתי ולא שפחת אויבי לי. ה' אלהי ישועתי אליך ותרפאני. ה' תעלית מן שאול נפשי חייתיני (מיורדו) מןרדו בור. זמרה לה חסידיו והודו לזכר קדשו. כי רנע באפו חיים ברצונו פערב ילון בכי ויבקר רעה. ואני אמרתי בשלחי כל אמוט לעולם: ה' ברצונך העמדתה להררי עו הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך ה' אקרא ואל אדני אתחנן. מה בצע בדמי ברדתי אל שחת הילד עמר הילד אמתך: שמע ה' ותני ה' היה עזר לי: תככת מספדי לכוחול לי בתחת שפי ותאורני שמתה: למען יזמרך כבוד ולא יחס ה' אלהי לעולם אודך.

מעוז צור ישועתי

פתיח:

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח תכון בית תפילתי ושם תודה נזבח לעת תכין מטבח מזר המנבח אז אמנור בשיר מזמור חנכת המנבח:

גלות מצרים:

ועת שבעה נפשי בגוון כחי כלה חיי מרדו בקושי בשעבוד סלכות עגלה ובנידו הגדולה רוצה את השגלה חיל פרעה וכל ירעו ירדו כאבו במעזלה:

גלות בבל:

ביר קדשו הביאנו וגם שם לא שקטתי וכן נגש והגלתי. כי זרים עבדתי ויון רעל מסכתי כמעט שעברתי קא בכל זרבבל לקא שבעים נשעתי:

למנצח בגנינת המנורה שיר. אלקים יחנני ויברכנו יאר בני אתנו סלה. לדעת בארץ צדקה בכל גוים השופקה. יודוך שמים אלקים יודוך שמים כלם. וקמחו וירצנו לאמים כי תשפט שמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה. יודוך שמים אלקים יודוך שמים כלם. ארץ חנה ובילה יברכנו אלקים אלקינו. יברכנו אלקים וירצנו אתו כל אפסי ארץ.

גלות פרס ומדי:

כרות קומת ברוש בקש אנני בו המנדתא ונהיתה לו לפח ולמוקש למוקש וגאולתו משבתה. ראש ימיני נשאת. ואורב שמו מחית רב בני וסניניו על הער תלית:

גלות יון:

ונים נקצו עלי אני בימי השמנים זפרע חומות מגדלי ומגאז כל השמנים ומנותר הקנים נעשה נס לשופנים בני בינה ימי שמונה קבני שיר ורגנים:

גלות אדום והגאולה העתידית:

שוף ירע קדש וברב קא הנשעה. נלם נקמת עבדיך מאמה הרשעה. כי ארכה לנו השעה. ואין קא לימי הרעה. דחה אדמון בצל עקמוו נקם לט רוצה שבעה:

"הרימו מִכְסוֹל מִדָּרָךְ עִמִּי." (ישעיהו נז' \ יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּת מִפְּאֵרֵי דַת לַעֲקֵב בְּיַד פְּרָדֵי דַת

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

הספור לשבת פרשת וישב - תקון נשמה' - מאת: עודד מזרחי

לפני שהתחתנו חפשינו כלתי המליעדת ואני, דירה ברמלה, מקום מגורי הורי. מצאנו דירה להשפרה בקומה שניה בתוך בנין דירות. היתה שכבת אבק על פני כל הדירה. הבנו שזמן רב לא התגוררו שם, אצל הבית היה נראה לנו סביר, פחות או יותר. סגרנו חוזה עם בעל הדירה עם אופציה לשנה, וכאשר נכנסנו עשינו חנכת הבית כפי שנהוג. אחרי כמה שבועות אני ואשתי נתקפנו לפתע בתחושה מוזרה שקימת ישות בתוך הבית. לא רק שישנה ישות אלא שהיא מסתכלת עליך... קשה להסביר תחושה כזאת, אבל היא חדרה לתוכנו מאוד. כאשר הייתי קם באמצע הלילה לשתות, הדלקתי את כל האורות בבית. וכאשר התעוררתי כדי ללכת לעבודה מקדם, אשתי הדליקה את כל האורות בבית עד שישארה לעבודתה בבקר כמונה. החלטתי לבדוק את המזוזות והן נמצאו פסולות. "המזוזות בדירה פסולות", הודעתי לבעל הדירה בשיחת טלפון שהיתה לנו. "בשבילי הן פשרות", ענה בעל הבית שהיה רחוק לגמרי מיהדות. החלטתי את המזוזות למזוזות פשרות (לא מהדרות), אבל ההרגשות המוזרות לא חדלו. בלילה חרפי אחד כל התריסים והחלונות בבית היו מוגפים. הבית היה אטום לגמרי. אשתי העירה אותי בבקלה ואמרה: "אביהו, תראה את הדלת!"

הסתכלתי על הדלת של החדר שלנו וראיתי שהיא נפתחת ונסגרת לבד... נחרדנו ונלחצנו מאוד. הרגשנו שאותה ישות עלתה מדרגה. החלטנו לעשות מעשה ולמצוא פתרון לפעיה. לא רצינו כבר להשאיר בבית המפחיד הזה... בשבת התארחנו אצל חמי המקרב לחב"ד וספרנו לו על הבעיה המוזרה שלנו. "יש לי פה ספר 'אגרות קודש', אמר לי, "בוא נפתח ונראה מה כתוב". הוא פתח והיה כתוב כך: "יש טמאה בתוך הבית". "יש לכם משהו טמא בבית?" שאל. "לא. מה פתאום?!", אמרתי.

לפתע עלתה מחשבה בתוכי: יש בבית נשמה של מישהו מת!... למחרת התקשרתי לבעל הדירה ושאלתי אותו: "תגיד לי. מישהו נפטר בתוך הבית?" "כן, לפני שבע שנים נפטרה חמותי בבית הזה". "מישהו גר בבית הזה מאז?" "לא. הבית היה נעול. אף אחד לא גר בו". "מישהו אמר עליה קדיש? מישהו למד לעלוי נשמתה?" "לא. אנחנו לא מאמינים בדברים האלה בכלל". "אבל תביין", אמרתי, "זו נשמה מסכנה שנשארה למטה ולא עלתה לעולמות העליונים".

"תעזב אותי מהשטויות שלך", אמר ונסתיימה השיחה. נזכרתי שראיתי בספר "רפאל המלאך" תקון לענין רוחות שרצות להכנס לבית. כתוב שם שצריך לשים סכות חדשות בנקודת המפגש של משקופי החלונות והדלתות עם הקיר. כמו כן לומר תפלה מסוימת בלחש בנשח "הריני עושה מעקה לביתי כדי להשמר מכל הרוחות הרעות".

בסביבות שעה שתיים בלילה שמעתי לפתע דפיקות חזקות בדלת. קמתי בבקלה, הדלקתי את האור והערתי את אשתי. הדפיקות החלו להתעצם. הצצתי מבעד לעינית ולא ראיתי אף אחד... הדפיקות נמשכו. הלכתי למטבח לקחת סכין לחתוך בשר ופתחתי את הדלת. לא היה שם אף אחד...

הבנתי שנשמת הזקנה נסתה להכנס לבית ולא הצליחה וכעת היא מנסה להכנס בכח. לאחר שהרגעתי מעט והרגעתי את אשתי, נזכרתי כי קראתי בספר "סגולות ישראל" על כך שאם יש נשמה שלכודה באיזה בית ולא מצליחה לעלות לעולם העליון, צריך להביא תרנגול או תרנגולת במין שלה, להשהות את העוף עשרים וארבע שעות בבית, ואחר כך לשחט אותה על סף הבית ולכסות את הדם. אז הנשמה מצליחה להשתחרר ולחזור לעולם העליון.

למחרת הלכתי לכפר ערבי. ליתר בטחון קניתי תרנגול והבאתי אותם לבית. אני ואשתי יצאנו מהבית לישון אצל הורי ברמלה. לא ספרנו להם מה הסבה האמתית כי חששנו שהם יחשבו שנפלנו על כל הראש.

כעבר 24 שעות אספתי את השוחט ונסענו לבית. השוחט שחט את התרנגולים וכסיתי את הדם בעפר. לקחתי את העופות השחויטים לרב שלי, בקשתי ממנו שימרט את הנוצות, ולאחר מכן מסרתי אותם לעניים כפי שהיה כתוב בספר. בלילה נכנסנו לתוך הבית. כל ההרגשה שלנו השתנתה. חשנו שנכנסנו לבית אחר לחלוטין. לא היתה כלל תחושה שמישהו מסתכל עליך או רוצה להכנס לבית. כאלו שנכנסנו לבית חדש לגמרי. לא פחדנו כלל. אפילו שמחתי על כך שדוקא אני גרתי שם ולא מישהו שאין לו שום משג מהדברים האלה, כי כך השג תקון לאותה נשמה אמללה.

ידבר מענינו נוסף: מיד אחרי התקון אשתי התעברה.

מלחמת שמחת תורה

הנחיות הלכתיות לשבת קודש

- יש להישמע באופן מהולל לכל הוראות המלצות פיקוד המרכז כאשר ההוראה היא כחשמי: בבית אין לצאת כלל מהבית גם לא לחפילה
- יש להתמלל אך ורק בבתי כנסת שיש בהם או בקרבנות מרחבים מוגנים זקנים וחולים שהליכתם איטית יתפללו בביתם
- מי שיש לו נשק ברשותו מזהה שישארו אתו את הנשק גם בשבת
- אם נשמעה אזעקה באמצע תפלת העמידה יש ללכת בשתיקה לנרחב המוגן ולאחזיק לחזור ולהתפלל מתחילת עמידה
- להשתדל בכל בית כנסת שיהיה לפחות אדם אחד תמוג
- כל בית כנסת יש להניח מערב שבת מכשיר טלפון שיהיה זמין בשעת הצורך ניתן להחזיק טלפון על מצב רטט בכיס
- צריך להשאיר רדיו פועל על גל שקט כדי להשמע בהתראות של פיקוד המרכז

יוד רחמן שלא ישמע שוד ושבר בגבולו. ושב יתקב וישקט תשעין ואין מוריד. ובה לחינו עולל כמדת כיסוד און. ברכות ששנת שלום

הספור מובא מאתר 'ברסלב ישראל'.
<https://breslev.co.il/361750/> {12 עמוד}

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:
rk-pk@hotmail.com
 עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: **תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת קודש ולמועדי ישראל**